

Jeg vil også godt knytte nogle enkelte kommentarer netop til de hovedsynspunkter, som vi prøver at samle Folketinget omkring.

Det er klart, at skal Doharunden afsluttes succesfuldt som en udviklingsrunde, kræver det, at alle rige lande og også EU lægger flere indrømmelser på bordet. Det er klart, at det mindste, man kunne forlange, var, at også de andre ilande fik tilbudt et forbedret »Alt undtagen våben«-initiativ. Det er meget klart for dem af os, der deltog i den parlamentariske følgegruppe i Hongkong, at bomuldsspørgsmålet spiller en endda overordentlig stor rolle for en gruppe af ikke mindst vestafrikanske lande, men også som symbol på en fuldstændig afsindig høj erhvervsstøtte i et af de rige lande, nemlig USA, og her må der ske meget betydelige fremskridt.

Det er også åbenbart, at eksportstøtten er et næsten perverst indslag i den internationale handel og skal afvikles så hurtigt som muligt. Det er også det, der står i den tredje pind i forslaget til vedtagelse. Jeg mener, man kan præcisere det til, at vi inden 2010 skal af med i hvert fald 70 pct. af eksportstøtten og helt have den afviklet, som det også var forudset i Hongkong, i 2013.

Så har vi jo nogle meget følsomme problemer på landbrugsområdet, hvor jeg er glad for, at vi her har sat et langsigtet mål om at komme så langt ned på et slutniveau for følsomme landbrugsprodukter som 1 pct., også for at undgå, om jeg så må sige, handelsforvridende effekter af den grønne boks eller misbrug af den grønne boks i EU's landbrugspolitik eller andre rige landes landbrugspolitik. Men vi er også klar over, at her har vi en meget aktiv indsats at gøre også fra dansk side, hvis det skal lykkes at opnå et for ulandene acceptabelt resultat på landbrugsområdet.

Så er der hele komplekset omkring asymmetriske toldreduktioner, kompensation til de fattige lande, der er meget afhængige af toldindtægter og får et provenutab. Det skal vi ikke bare mekanisk erstatte dem, men vi skal hjælpe dem til at skaffe sig alternative indtægter ved overgangskompensationsordninger af forskellig art.

Så er der selvfølgelig et synspunkt, som man også kunne have udviklet yderligere i vedtagelsen, men nu må den jo kun være på 150 ord, nemlig at ulandene skal have lov til at beskytte deres egenproduktion af basisfødevarer og industriopbygning og – kunne man tilføje også som replik til noget, som jeg ved ligger hr. Rune Lund meget på sinde – ikke skal tvinges til at li-

beralisere på tjenesteydelsesområdet og ikke mindst på det, som man kan kalde de basale offentlige tjenester. Det er vi enige om.

Vi er også enige i synspunkter, som også har været drøftet i mange tidligere omgange, om, at en del af løsningen i handelsliberaliseringen jo selvfølgelig også ligger i en yderligere frigørelse af Syd-Syd-handelen, et synspunkt, som af pladsmæssige grunde ikke er udtrykt her, men som jeg tror de fleste af os også deler i diskussionen om WTO.

Men det, som er afgørende, er vel i og for sig, at det jo ikke er her i det danske Folketing, de store skillelinjer er om, hvad sagen drejer sig om, og derfor synes jeg, at det, der er vigtigst, er at holde regeringen fast på den meget positive holdning, der er udtrykt i dag, og håbe, at regeringen er i stand til at lægge vores lod så præcist som muligt i EU-sammenhængen til fordel for en proaktiv, imødekommende linje, så der, selv om Hongkong var skuffende, og selv om fristspringene, der er sket nu, er meget skuffende, trods alt inden årets udgang kan nås noget, som vi kan være bekendt at kalde en udviklingsrunde.

Kl. 15.35

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg beder ordføreren blive på talerstolen; hr. Rune Lund har bedt om ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg ved, at ulandene er noget, som ligger ordføreren for Socialdemokraterne meget på sinde, og jeg er glad for at høre, at det om tjenesteydelser sådan set skulle have stået i det forslag til vedtagelse, som ordføreren er med på, hvis bare der havde været mere plads, hvis man kunne have skrevet mere end 150 ord. Det er godt, for det var nemlig en af de ting, jeg tænkte, da jeg læste det forslag til vedtagelse, som hr. Mogens Lykketoft er med på: Hvor er tjenesteydelserne henne i det her?

Jeg synes dog stadig væk, at der er et meget stort problem i og med, at der bliver refereret til vedtagelsen, som lå i forlængelse af den debat, vi havde den 8. november sidste år, i år 2005, hvor der står, at der skal ske fremskridt på alle områder. For det er jo den forhandlingslinje, som har gjort, at de rige lande med EU og USA i spidsen har kunnet gå ud og kræve en masse ting af ulandene, som de simpelt hen ikke vil